EUROOPAN UNIONI

EUROOPAN PARLAMENTTI **NEUVOSTO**

Bryssel, 30. huhtikuuta 2014
(OR. en)

2012/0061 (COD) **PE-CONS 19/14**

SOC 52
MI 77
COMPET 49
CODEC 198

SÄÄDÖKSET JA MUUT VÄLINEET

Asia:	EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI palvelujen tarjoamisen yhteydessä tapahtuvasta työntekijöiden lähettämisestä työhön toiseen jäsenvaltioon annetun direktiivin 96/71/EY täytäntöönpanosta sekä hallinnollisesta yhteistyöstä sisämarkkinoiden tietojenvaihtojärjestelmässä annetun asetuksen (EU) N:o 1024/2012 (IMI-asetus) muuttamisesta

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2014/…/EU,

annettu … päivänä …kuuta …,

palvelujen tarjoamisen yhteydessä tapahtuvasta
työntekijöiden lähettämisestä työhön toiseen jäsenvaltioon
annetun direktiivin 96/71/EY täytäntöönpanosta sekä hallinnollisesta yhteistyöstä
sisämarkkinoiden tietojenvaihtojärjestelmässä
annetun asetuksen (EU) N:o 1024/2012 (IMI-asetus) muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 53 artiklan 1 kohdan ja 62 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon[1],

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon[2],

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä[3],

---

1 EUVL C 351, 15.11.2012, s. 61.
2 EUVL C 17, 19.1.2013, s. 67.
3 Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 16. huhtikuuta 2014 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty … .

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Työntekijöiden vapaa liikkuvuus, sijoittautumisen vapaus ja palvelujen tarjoamisen vapaus ovat Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen kirjattuja unionin sisämarkkinoiden perusperiaatteita. Unioni vie näiden periaatteiden toteuttamista eteenpäin tavoitteena taata tasapuoliset toimintaedellytykset yrityksille ja työntekijöiden oikeuksien kunnioittaminen.

(2) Palvelujen tarjoamisen vapauteen kuuluu yritysten oikeus tarjota palveluja toisessa jäsenvaltiossa, jonne ne voivat lähettää omia työntekijöitään tilapäisesti näiden palvelujen tarjoamiseksi siellä. Tätä työntekijöiden lähettämiseen liittyvää vapautta ei pidä sekoittaa työntekijöiden vapaaseen liikkuvuuteen, joka antaa kaikille kansalaisille oikeuden siirtyä vapaasti toiseen jäsenvaltioon tekemään työtä ja oleskelemaan siellä työskentelytarkoituksessa ja suojelee heitä työntekoon, palkkaukseen ja muihin työehtoihin liittyvältä syrjinnältä verrattuna kyseisen jäsenvaltion kansalaisiin.

(3) Sellaisten työntekijöiden osalta, jotka lähetetään palvelujen tarjoamiseksi työskentelemään tilapäisesti toiseen jäsenvaltioon kuin siihen, jossa he tavallisesti tekevät työtään, vahvistetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 96/71/EY[1] keskeiset ja selkeästi määritellyt työehdot, joita palveluntarjoajien on lähettämisen kohteena olevassa jäsenvaltiossa noudatettava asianomaisten lähetettyjen työntekijöiden vähimmäissuojan takaamiseksi.

[1] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 96/71/EY, annettu 16 päivänä joulukuuta 1996, palvelujen tarjoamisen yhteydessä tapahtuvasta työntekijöiden lähettämisestä työhön toiseen jäsenvaltioon (EYVL L 18, 21.1.1997, s. 1).

(4) Kaikkien tällä direktiivillä käyttöön otettavien toimenpiteiden olisi oltava perusteltuja ja oikeasuhteisia, jotta ne eivät aiheuta hallinnollista rasitusta tai rajoita yritysten ja erityisesti pienten ja keskisuurten yritysten (pk-yritysten) mahdollisuuksia luoda uusia työpaikkoja ja samalla kuitenkin suojelevat lähetettyjä työntekijöitä.

(5) Jotta varmistetaan direktiivin 96/71/EY noudattaminen ja vältetään samalla asettamasta tarpeetonta hallinnollista rasitusta palveluntarjoajille, on olennaisen tärkeää, että tässä direktiivissä annetuissa aidon lähettämisen tunnistamista sekä väärinkäytösten ja säännösten kiertämisen estämistä koskevissa säännöksissä tarkoitettuja tosiseikkoja pidetään suuntaa-antavina ja esimerkinomaisina. Varsinkaan ei pitäisi edellyttää, että jokaisen seikan on toteuduttava jokaisessa lähettämistapauksessa.

(6) Vaikka suuntaa-antavien tosiseikkojen arviointi olisi mukautettava kuhunkin tapaukseen ja arvioinnissa olisi otettava huomioon tilanteen erityispiirteet, toimivaltaisten viranomaisten eri jäsenvaltioissa tekemät oikeudelliset päätelmät tai arvioinnit eivät saisi erota toisistaan tilanteissa, joissa on kyse samoista tosiseikoista.

(7) Jotta voitaisiin estää, välttää ja torjua se, että yritykset käyttäisivät väärin ja kiertäisivät sovellettavia sääntöjä hyödyntämällä Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen kirjattua palvelujen tarjoamisen vapautta ja/tai direktiivin 96/71/EY soveltamista epäasianmukaisella tai vilpillisellä tavalla, olisi parannettava työntekijöiden lähettämisen käsitteeseen liittyvää täytäntöönpanoa ja valvontaa ja otettava käyttöön unionin tasolla yhdenmukaisempia perusteita, jotka helpottaisivat lähettämisen yhteistä tulkintaa.

(8) Sen vuoksi vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on tarkasteltava niitä tosiseikkoja, jotka luonnehtivat työntekijöiden lähettämiselle työhön toiseen jäsenvaltioon ominaista tilapäistä luonnetta, sekä ehtoa, että työnantaja on aidosti sijoittautunut siihen jäsenvaltioon, josta lähettäminen tapahtuu, ja tehtävä tämä tarvittaessa tiiviissä yhteistyössä sijoittautumisjäsenvaltion kanssa.

(9) Toimivaltaisten viranomaisten olisi otettava huomioon valuuttojen ostovoiman erot, kun ne tarkastelevat yrityksen sijoittautumisjäsenvaltiossa toteutuneen liikevaihdon määrää sen määrittämiseksi, harjoittaako kyseinen yritys aidosti merkittävää toimintaa, joka on muuta kuin puhtaasti sisäiseen hallintoon liittyvää ja/tai muuta hallinnollista toimintaa.

(10) Tässä direktiivissä esitetyt työntekijöiden lähettämiseen liittyvää täytäntöönpanoa ja valvontaa koskevat seikat voivat myös auttaa toimivaltaisia viranomaisia tunnistamaan työntekijät, jotka on väärin perustein ilmoitettu itsenäisiksi ammatinharjoittajiksi. Direktiivin 96/71/EY mukaan kulloinenkin asianmukainen työntekijän käsite on se, jota sovelletaan sen jäsenvaltion oikeudessa, jonka alueelle työntekijä on lähetetty työhön. Jos toimivaltaiset viranomaiset selkiyttäisivät työntekijöiden lähettämisen käsitettä ja parantaisivat lähettämisen valvontaa, tämä lisäisi oikeusvarmuutta ja tarjoaisi hyödyllisen keinon torjua tehokkaasti näennäistä itsenäistä ammatinharjoittamista ja varmistaa, että lähetettyjä työntekijöitä ei väärin perustein ilmoiteta itsenäisiksi ammatinharjoittajiksi, ja auttaisi siten estämään, välttämään ja torjumaan sovellettavien sääntöjen kiertämistä.

(11) Kun kyseessä ei ole aito lähettäminen ja syntyy lainvalintatilanne, olisi otettava asianmukaisesti huomioon Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 593/2008[1] (Rooma I) säännökset tai Rooman yleissopimuksen[2] määräykset, joilla pyritään varmistamaan, että työntekijät eivät jäisi vaille sellaisten säännösten heille tarjoamaa suojaa, joista ei voida sopimuksin poiketa tai joista voidaan poiketa vain heidän edukseen. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että on annettu säännökset, jotka suojelevat riittävästi työntekijöitä, jotka eivät ole aidosti lähetettyjä työntekijöitä.

(12) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 883/2004[3] tarkoitettua sovellettavaa sosiaaliturvalainsäädäntöä koskevan todistuksen puuttuminen voi olla osoitus siitä, ettei tilannetta olisi pidettävä palvelujen tarjoamisen yhteydessä tapahtuvana tilapäisenä lähettämisenä työhön toiseen jäsenvaltioon kuin siihen, jossa kyseinen työntekijä tavallisesti työskentelee.

(13) Kuten direktiivin 96/71/EY tapauksessa, tämän direktiivin ei pitäisi rajoittaa asetuksen (EY) N:o 883/2004 ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 987/2009[4] soveltamista.

---

1 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 593/2008, annettu 17 päivänä kesäkuuta 2008, sopimusvelvoitteisiin sovellettavasta laista (Rooma I) (EUVL L 177, 4.7.2008, s. 6).

2 Yleissopimus sopimusvelvoitteisiin sovellettavasta laista, avattu allekirjoitettavaksi Roomassa 19 päivänä kesäkuuta 1980 (EYVL L 266, 9.10.1980, s. 1).

3 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 883/2004, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2004, sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta (EUVL L 166, 30.4.2004, s. 1).

4 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) No 987/2009, annettu 16 päivänä syyskuuta 2009, sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 883/2004 täytäntöönpanomenettelystä (EUVL L 284, 30.10.2009, s. 1).

(14) Kansallisten työmarkkinajärjestelmien monimuotoisuuden ja työmarkkinaosapuolten itsenäisyyden kunnioittaminen tunnustetaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyssä sopimuksessa nimenomaisesti.

(15) Monissa jäsenvaltioissa työmarkkinaosapuolilla on tärkeä asema palvelujen tarjoamiseksi tapahtuvan työntekijöiden lähettämisen kannalta, sillä ne voivat kansallisen lain ja/tai käytännön mukaan määritellä sovellettavan vähimmäispalkan eri tasot vaihtoehtoisesti tai samanaikaisesti. Työmarkkinaosapuolten olisi tiedotettava näistä vähimmäispalkoista.

(16) Sääntöjen asianmukainen ja tehokas täytäntöönpano ja valvonta ovat keskeisiä tekijöitä lähetettyjen työntekijöiden oikeuksien suojelemisessa ja palveluntarjoajien tasapuolisten toimintaedellytysten varmistamisessa, kun taas heikko sääntöjen noudattamisen valvonta horjuttaa alalla sovellettavien unionin sääntöjen tehokkuutta. Tiivis yhteistyö komission ja jäsenvaltioiden ja tarvittaessa alue- ja paikallisviranomaisten välillä on sen vuoksi olennaisen tärkeää unohtamatta myöskään työsuojeluviranomaisten ja työmarkkinaosapuolten tärkeää tehtävää tässä suhteessa. Keskinäinen luottamus, yhteistyöhenki, jatkuva vuoropuhelu ja yhteisymmärrys ovat tässä suhteessa olennaisia.

(17) Tehokkaat valvontamenettelyt jäsenvaltioissa ovat erittäin tärkeitä direktiivin 96/71/EY ja tämän direktiivin noudattamisen varmistamiseksi, ja ne olisi näin ollen otettava käyttöön kaikkialla unionissa.

(18) Vaikeudet työehtoja koskevien tietojen saamisessa ovat erittäin usein syynä siihen, että palveluntarjoajat eivät noudata voimassa olevia sääntöjä. Jäsenvaltioiden olisi siksi varmistettava, että tällaiset tiedot asetetaan yleisesti saataville maksutta ja että tiedot ovat helposti paitsi muihin jäsenvaltioihin sijoittautuneiden palveluntarjoajien myös asianomaisten lähetettyjen työntekijöiden saatavilla.

(19) Kun työehdot on vahvistettu työehtosopimuksissa, jotka on julistettu yleisesti sovellettaviksi, jäsenvaltioiden olisi työmarkkinaosapuolten itsenäisyyttä samalla kunnioittaen varmistettava, että kyseiset työehtosopimukset asetetaan helpolla ja selkeällä tavalla yleisesti saataville.

(20) Jäsenvaltioissa olisi tiedonsaannin parantamiseksi otettava käyttöön yksi keskitetty tiedonsaantilähde. Kunkin jäsenvaltion olisi otettava käyttöön yksi virallinen kansallinen verkkosivusto verkkopalveluiden esteettömyyttä koskevien kansainvälisten standardien mukaisesti sekä muita sopivia viestintäkeinoja. Tämän yhden virallisen kansallisen verkkosivuston olisi ainakin oltava verkkoportaalin muodossa, ja sen olisi toimittava palveluporttina tai pääasiallisena tiedonhakukanavana sekä tarjottava selkeästi ja täsmällisesti linkkejä asiaankuuluviin tietolähteisiin ja kerrottava lyhyesti verkkosivuston sisällöstä ja sivustolla olevista linkeistä. Tällaisiin verkkosivustoihin pitäisi kuulua erityisesti mikä tahansa unionin lainsäädännön mukaisesti perustettu verkkosivusto, jolla edistetään yrittäjyyttä ja/tai rajat ylittävän palvelujen tarjoamisen kehittämistä. Vastaanottavien jäsenvaltioiden olisi annettava tiedot siitä, kuinka pitkään palveluntarjoajien on niiden kansallisen lain mukaisesti säilytettävä asiakirjat lähetettynä olon päättymisen jälkeen.

(21) Lähetetyillä työntekijöillä olisi oltava oikeus saada vastaanottavalta jäsenvaltiolta yleistä tietoa heihin sovellettavasta kansallisesta laista ja/tai käytännöstä.

(22) Jäsenvaltioiden hallinnollisessa yhteistyössä ja keskinäisessä avunannossa olisi noudatettava henkilötietojen suojaa koskevia sääntöjä, jotka on vahvistettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 95/46/EY[1] sekä niiden kansallisten tietosuojasääntöjen mukaisesti, joilla unionin lainsäädäntö pannaan täytäntöön. Sisämarkkinoiden tietojenvaihtojärjestelmän (IMI) kautta tehtävän hallinnollisen yhteistyön osalta siinä olisi noudatettava myös Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 45/2001[2] sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 1024/2012[3].

---

1 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 95/46/EY, annettu 24 päivänä lokakuuta 1995, yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31).

2 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 45/2001, annettu 18 päivänä joulukuuta 2000, yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1).

3 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1024/2012, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, hallinnollisesta yhteistyöstä sisämarkkinoiden tietojenvaihtojärjestelmässä ja komission päätöksen 2008/49/EY kumoamisesta (IMI-asetus) (EUVL L 316, 14.11.2012, s. 1).

(23) Jotta lähetettyjen työntekijöiden osalta noudatettavia työehtoihin liittyviä aineellisia sääntöjä varmasti sovellettaisiin asianmukaisesti ja niiden noudattamista voitaisiin valvoa, jäsenvaltioiden olisi sovellettava ainoastaan tiettyjä hallinnollisia vaatimuksia ja valvontatoimenpiteitä yrityksiin, jotka lähettävät työntekijöitä palvelujen tarjoamisen puitteissa. Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan tällaiset vaatimukset ja toimenpiteet voivat olla perusteltuja yleistä etua koskevista pakottavista syistä, joihin kuuluu työntekijöiden oikeuksien tehokas suojelu, edellyttäen, että ne ovat omiaan takaamaan tavoitellun päämäärän saavuttamisen eivätkä ylitä sitä, mikä on välttämätöntä tavoitteen saavuttamiseksi. Tällaisista vaatimuksista ja toimenpiteistä voidaan säätää vain siinä tapauksessa, että toimivaltaiset viranomaiset eivät pysty suorittamaan valvontatehtäväänsä tehokkaasti ilman pyydettyjä tietoja ja/tai että vähemmän rajoittavilla toimenpiteillä ei voitaisi varmistaa, että tarpeellisiksi katsottujen kansallisten valvontatoimenpiteiden tavoitteet saavutetaan.

(24) Palveluntarjoajan olisi varmistettava, että niiden lähetettyjen työntekijöiden henkilöllisyys, jotka palveluntarjoaja on sisällyttänyt tekemäänsä ilmoitukseen, jonka tarkoituksena on mahdollistaa tosiasialliset valvontatoimenpiteet työpaikalla, on toimivaltaisten viranomaisten todennettavissa lähettämisen ajan.

(25) Toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneen palveluntarjoajan olisi ilmoitettava vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille ilman tarpeetonta viivytystä kaikista niihin tietoihin tehtävistä merkittävistä muutoksista, jotka sisältyvät palveluntarjoajan tekemään ilmoitukseen, jonka tarkoituksena on mahdollistaa tosiasialliset valvontatoimenpiteet työpaikalla.

(26) Velvoitetta antaa hallinnolliset vaatimukset ja valvontatoimenpiteet tiedoksi komissiolle ei saisi pitää ennakkolupamenettelynä.

(27) Jotta voitaisiin parantaa ja yhtenäistää direktiivin 96/71/EY soveltamista ja sen noudattamisen valvontaa käytännössä sekä vähentää mahdollisimman paljon soveltamisessa ja noudattamisen valvonnassa olevia eroja unionissa, jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että niiden alueella tehdään tehokkaita ja riittäviä tarkastuksia, ja edistettävä täten muun muassa pimeän työn torjumista työntekijöiden lähettämisen yhteydessä sekä otettava huomioon myös muut lainsäädäntöaloitteet, joilla tähän ongelmaan pyritään puuttumaan aiempaa paremmin.

(28) Jäsenvaltioiden olisi tarvittaessa toimitettava tarkastetulle yritykselle kansallisen lakinsa ja/tai käytäntönsä mukaisesti asiaankuuluvat tiedot sisältävä asiakirja suoritetusta tarkastuksesta tai valvonnasta.

(29) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että käytettävissä on riittävästi henkilöstöä, jolla on tarvittava ammattitaito ja pätevyys suorittaa tarkastukset tehokkaasti ja vastata ilman tarpeetonta viivytystä tämän direktiivin mukaisiin tietopyyntöihin, joita vastaanottava jäsenvaltio tai sijoittautumisjäsenvaltio esittävät.

(30) Työsuojeluviranomaiset, työmarkkinaosapuolet ja muut valvontaelimet ovat tässä suhteessa ensiarvoisen tärkeitä, ja niiden tulisi jatkossakin olla ratkaisevan tärkeässä asemassa.

(31) Jotta voitaisiin sopeutua joustavalla tavalla työmarkkinoiden ja työmarkkinajärjestelmien monimuotoisuuteen, johto ja työntekijät ja/tai muut toimijat ja/tai elimet voivat poikkeuksellisesti valvoa tiettyjä lähetettyjen työntekijöiden työehtoja, kunhan ne tarjoavat asianomaisille henkilöille vastaavantasoisen suojan ja harjoittavat valvontaa syrjimättömästi ja puolueettomasti.

(32) Jäsenvaltioiden valvontaviranomaisten ja muiden asiaan liittyvien seuranta- ja täytäntöönpanoelinten olisi hyödynnettävä asiaan liittyvässä oikeudessa säädettyä yhteistyötä ja tietojenvaihtoa varmentaakseen, onko lähetettyihin työntekijöihin sovellettavia sääntöjä noudatettu.

(33) Jäsenvaltioita kehotetaan erityisesti omaksumaan entistä integroidumpi tapa toteuttaa työsuojelutarkastuksia. Samoin olisi selvitettävä, olisiko laadittava yhteisiä standardeja, joiden avulla vahvistettaisiin vertailukelpoiset menettelyt, käytännöt ja vähimmäisvaatimukset unionin tasolla. Yhteisten standardien kehittäminen ei kuitenkaan saisi johtaa siihen, että jäsenvaltioiden on vaikeampi torjua pimeää työtä tehokkaasti.

(34) Jotta voitaisiin helpottaa direktiivin 96/71/EY noudattamisen valvontaa ja huolehtia, että sitä sovelletaan tehokkaammin, käytössä olisi oltava tehokkaat kantelumenettelyt, joiden kautta lähetetyt työntekijät voivat tehdä kantelun tai aloittaa menettelyjä joko suoraan tai heidän suostumuksellaan tätä varten nimettyjen kolmansien osapuolten välityksellä; tällaisia osapuolia ovat esimerkiksi ammattiliitot tai muut järjestöt ja työmarkkinaosapuolten yhteiset instituutiot. Tämän ei pitäisi rajoittaa tuomioistuimissa edustamista ja puolustamista koskevien kansallisten menettelysääntöjen soveltamista eikä ammattiliittojen ja muiden työntekijöiden edustajien kansallisen lain ja/tai käytännön mukaista toimivaltaa ja muita oikeuksia.

(35) Jotta voitaisiin varmistaa, että lähetetty työntekijä saa oikean palkan, ja edellyttäen, että lähetettynä olosta maksettavat lisät voidaan katsoa osaksi vähimmäispalkkaa, lisät pitäisi vähentää palkasta vain siinä tapauksessa, että vastaanottavan jäsenvaltion kansallisessa laissa, työehtosopimuksissa ja/tai käytännössä niin säädetään tai määrätään.

(36) Työntekijöiden lähettämiseen sovellettavien sääntöjen noudattaminen käytännössä ja työntekijöiden oikeuksien tehokas suojelu tässä suhteessa on erityisen tärkeä kysymys alihankintaketjuissa, ja se olisi varmistettava asianmukaisin toimenpitein kansallisen lain ja/tai käytännön mukaisesti sekä unionin oikeutta noudattaen. Tällaisiin toimenpiteisiin voi kuulua vapaaehtoisesti ja asiaan liittyvien työmarkkinaosapuolten kuulemisen jälkeen käyttöön otettava välitön vastuu alihankinnassa, eli toimeksiantajan velvollisuus työnantajan velvollisuuden ohella tai tämän sijasta maksaa vähimmäispalkkaa vastaavat nettopalkkasaatavat ja/tai maksamatta olevat maksut työmarkkinaosapuolten yhteisiin rahastoihin tai instituutioihin, joita säännellään lailla tai työehtosopimuksilla, mikäli nämä kuuluvat direktiivin 96/71/EY 3 artiklan 1 kohdan piiriin. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin säätää kansallisen lakinsa mukaisesti tiukemmista vastuuvelvollisuutta koskevista säännöistä tai säätää kansallisen lakinsa mukaisesti pidemmälle meneviä toimenpiteitä syrjimättömällä tavalla ja oikeasuhteisesti.

(37) Jäsenvaltioiden, jotka ovat ottaneet käyttöön toimenpiteitä, joilla varmistetaan sovellettavien sääntöjen noudattaminen alihankintaketjussa, olisi voitava säätää siitä, että toimeksiantaja tai alihankkija ei olisi vastuuvelvollinen erityisissä olosuhteissa tai että vastuuta voidaan rajoittaa tapauksissa, joissa kyseinen toimeksiantaja tai alihankkija on toteuttanut asianmukaisen huolellisuusvelvollisuuden mukaisia toimenpiteitä. Nämä toimenpiteet olisi määriteltävä kansallisessa laissa ottaen huomioon asianomaisen jäsenvaltion erityiset olosuhteet, ja niihin voi kuulua muun muassa toimeksiantajan toteuttamia toimenpiteitä, jotka koskevat hallinnollisten vaatimusten ja valvontatoimenpiteiden noudattamista koskevia asiakirjoja, jotta varmistetaan työntekijöiden lähettämistä koskevien sovellettavien sääntöjen noudattamisen tehokas valvonta.

(38) On huolestuttavaa, että jäsenvaltioilla on edelleen paljon vaikeuksia hallinnollisten seuraamusten ja/tai sakkojen rajat ylittävässä perinnässä, minkä vuoksi on tarpeen käsitellä hallinnollisten seuraamusten ja/tai sakkojen vastavuoroista tunnustamista.

(39) Jäsenvaltioiden järjestelmät, joita sovelletaan hallinnollisten seuraamusten ja/tai sakkojen täytäntöönpanoon rajat ylittävissä tapauksissa, poikkeavat toisistaan, mikä haittaa sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa ja saattaa tehdä hyvin vaikeaksi, ellei mahdottomaksi, varmistaa, että lähetetyillä työntekijöillä on samanlainen suojelun taso koko unionissa.

(40) Palvelujen tarjoamiseksi tapahtuvaan työntekijöiden lähettämiseen liittyvien aineellisten sääntöjen noudattamisen tehokas varmistaminen olisi taattava erityisillä toimilla, joissa keskitytään määrättyjen taloudellisten hallinnollisten seuraamusten ja/tai sakkojen rajat ylittävään täytäntöönpanoon. Jäsenvaltioiden tämän alan lainsäädännön lähentäminen on sen vuoksi välttämätön edellytys sille, että voidaan varmistaa korkeampi, tasapuolisempi ja vertailukelpoisempi suojelun taso sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan saavuttamiseksi.

(41) Jos vahvistetaan yhteiset säännöt, joita sovelletaan täytäntöönpanotoimenpiteisiin liittyvään keskinäiseen avunantoon ja tukeen ja niihin liittyviin kustannuksiin, ja otetaan käyttöön yhtenäiset vaatimukset, joita sovelletaan direktiivin 96/71/EY samoin kuin tämän direktiivin noudattamatta jättämisestä määrättyihin hallinnollisiin seuraamuksiin ja/tai sakkoihin liittyvien päätösten tiedoksi antamiseen, pystyttäneen ratkaisemaan erinäisiä rajat ylittävään täytäntöönpanoon liittyviä ongelmia ja parantamaan toisen jäsenvaltion tekemistä päätöksistä ilmoittamista ja päätösten täytäntöönpanoa.

(42) Jos käy ilmi, että palveluntarjoaja ei tosiasiassa ole sijoittautunut sijoittautumisjäsenvaltioon tai että annetut osoitetiedot tai yritystiedot ovat väärät, toimivaltaisten viranomaisten ei pitäisi päättää menettelyä muodollisin perustein vaan niiden olisi tutkittava asiaa tarkemmin selvittääkseen lähettämisestä vastuussa olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön henkilöllisyyden.

(43) Hallinnollisen seuraamuksen ja/tai sakon määräämistä koskevien päätösten tunnustamisen sekä tällaisen seuraamuksen ja/tai sakon perintää koskevien pyyntöjen olisi perustuttava keskinäisen luottamuksen periaatteeseen. Tämän vuoksi tunnustamatta jättämisen tai hallinnollisen seuraamuksen ja/tai sakon perinnän epäämisen perusteet olisi rajattava siihen, mikä on tarpeen.

(44) Sen, että vahvistetaan yhtenäisempiä sääntöjä hallinnollisten seuraamusten ja/tai sakkojen rajat ylittävää täytäntöönpanoa varten, ja sen, että tarvitaan yhtenäisempiä kriteereitä, joilla saadaan maksamatta jättämiseen liittyvät menettelyt entistä tehokkaammiksi, ei pitäisi kuitenkaan vaikuttaa jäsenvaltioiden toimivaltaan määritellä seuraamus- ja sakkojärjestelmänsä tai kansallisen lakinsa mukaisesti käytettävissä olevat perintätoimenpiteet. Tästä syystä tällaisten seuraamusten ja/tai sakkojen täytäntöönpanon tai toimeenpanon mahdollistavaa asiakirjaa voidaan tarvittaessa ja ottaen huomioon pyynnön vastaanottavan jäsenvaltion kansallinen laki ja/tai käytäntö täydentää asiakirjalla, joka mahdollistaa sen täytäntöönpanon tai toimeenpanon pyynnön vastaanottavassa jäsenvaltiossa, tai siihen voidaan liittää tällainen asiakirja tai se voidaan korvata tällaisella asiakirjalla.

(45) Yhtenäisemmät säännöt eivät saisi vaikuttaa velvoitteeseen kunnioittaa vastaajien perusoikeuksia ja -vapauksia sekä heihin sovellettavia keskeisiä oikeusperiaatteita, sellaisina kuin ne on vahvistettu Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 6 artiklassa, kuten oikeus tulla kuulluksi, oikeus tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin, oikeus oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin tai "ne bis in idem" -periaate.

(46) Tämän direktiivin tavoitteena ei ole luoda oikeudellista yhteistyötä, toimivaltaa sekä yksityis- ja kauppaoikeudellisissa asioissa annettujen ratkaisujen tunnustamista ja täytäntöönpanoa koskevia yhdenmukaistettuja sääntöjä eikä puuttua sovellettavaan lakiin.

(47) Jäsenvaltioiden olisi tapauksissa, joissa tässä direktiivissä vahvistettuja velvoitteita ei noudateta, toteutettava asianmukaiset toimenpiteet, hallinnolliset ja oikeudelliset menettelyt mukaan luettuina, ja määrättävä tehokkaita, varoittavia ja oikeasuhteisia seuraamuksia, jos tämän direktiivin mukaisia velvoitteita rikotaan.

(48) Tässä direktiivissä kunnioitetaan perusoikeuksia ja otetaan huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustetut periaatteet, etenkin henkilötietojen suoja (8 artikla) ammatillinen vapaus ja oikeus tehdä työtä (15 artikla), elinkeinovapaus (16 artikla), neuvotteluoikeus ja oikeus työtaisteluun (28 artikla), oikeudenmukaiset ja kohtuulliset työolot ja työehdot (31 artikla), oikeus tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin ja puolueettomaan tuomioistuimeen (47 artikla), syyttömyysolettama ja oikeus puolustukseen (48 artikla) ja kielto syyttää kahdesti samasta rikoksesta (ne bis in idem) (50 artikla), ja sitä on sovellettava kyseisten oikeuksien ja periaatteiden mukaisesti.

(49) Jotta direktiiviä 96/71/EY olisi helpompi soveltaa paremmin ja yhtenäisemmin, on asianmukaista säätää sähköisestä tietojenvaihtojärjestelmästä, joka auttaa hallinnollista yhteistyötä, ja toimivaltaisten viranomaisten olisi käytettävä IMIä mahdollisimman paljon. Tämän ei kuitenkaan pitäisi estää olemassa olevien ja tulevien, hallinnollista yhteistyötä ja keskinäistä avunantoa koskevien kahdenvälisten sopimusten tai järjestelyjen soveltamista.

(50) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitetta, joka on yhteisten puitteiden vahvistaminen asianmukaisille säännöksille, toimenpiteille ja valvontamenettelyille, jotka ovat välttämättömiä direktiivin 96/71/EY paremman ja yhtenäisemmän täytäntöönpanon, soveltamisen ja noudattamisen varmistamiseksi käytännössä, vaan se voidaan kyseisen toimen laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi,

(51) Euroopan tietosuojavaltuutettua on kuultu asetuksen (EY) N:o 45/2001 28 artiklan 2 kohdan mukaisesti, ja hän on antanut lausunnon 19 päivänä heinäkuuta 2012[1],

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

[1] EUVL C 27, 29.1.2013, s. 4.

I LUKU
YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Kohde

1. Tällä direktiivillä vahvistetaan yhteiset puitteet asianmukaisille säännöksille, toimenpiteille ja valvontamenettelyille, jotka ovat välttämättömiä direktiivin 96/71/EY paremman ja yhtenäisemmän täytäntöönpanon, soveltamisen ja noudattamisen varmistamiseksi käytännössä, mukaan luettuina toimenpiteet sovellettavien sääntöjen väärinkäytön ja kiertämisen estämiseksi ja seuraamusten määräämiseksi, sanotun kuitenkaan rajoittamatta direktiivin 96/71/EY soveltamisalaa.

   Tämän direktiivin tarkoituksena on taata rajat ylittävän palvelujen tarjonnan yhteydessä toiseen jäsenvaltioon lähetettävien työntekijöiden oikeuksien asianmukaisen suojelun tason kunnioittaminen ja erityisesti sovellettavien työehtojen noudattaminen direktiivin 96/71/EY 3 artiklan mukaisesti siinä jäsenvaltiossa, jossa palveluja tarjotaan, ja samalla helpottaa palveluntarjoajien mahdollisuuksia hyödyntää palvelujen tarjoamisen vapautta sekä edistää reilua kilpailua palveluntarjoajien välillä ja siten tukea sisämarkkinoiden toimintaa.

2. Tämä direktiivi ei vaikuta millään tavoin jäsenvaltioissa ja unionin tasolla tunnustettujen perusoikeuksien käyttämiseen, mukaan luettuna oikeus tai vapaus ryhtyä lakkoon tai muuhun jäsenvaltioiden työmarkkinajärjestelmien piiriin kuuluvaan toimeen, kansallisen lain ja/tai kansallisen käytännön mukaisesti. Se ei vaikuta myöskään oikeuteen neuvotella, tehdä ja panna täytäntöön työehtosopimuksia eikä oikeuteen ryhtyä työtaistelutoimiin kansallisen lain ja/tai käytännön mukaisesti.

2 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan

a) 'toimivaltaisella viranomaisella' viranomaista tai elintä, jotka voivat olla myös direktiivin 96/71/EY 4 artiklassa tarkoitettuja yhteysvirastoja, jotka jäsenvaltio on nimennyt suorittamaan direktiivissä 96/71/EY ja tässä direktiivissä säädettyjä tehtäviä;

b) 'pyynnön esittävällä viranomaisella' jäsenvaltion toimivaltaista viranomaista, joka esittää hallinnollista apua koskevan pyynnön, tietopyynnön tai VI luvussa tarkoitettua seuraamusta ja/tai sakkoa koskevan tiedoksianto- tai perintäpyynnön;

c) 'pyynnön vastaanottavalla viranomaisella' jäsenvaltion toimivaltaista viranomaista, jolle hallinnollista apua koskeva pyyntö, tietopyyntö tai VI luvussa tarkoitettua seuraamusta ja/tai sakkoa koskeva tiedoksianto- tai perintäpyyntö esitetään.

3 artikla

Toimivaltaiset viranomaiset ja yhteysvirastot

Jäsenvaltioiden on nimettävä tämän direktiivin soveltamista varten kansallisen lain ja/tai käytännön mukaisesti yksi tai useampi toimivaltainen viranomainen, jotka voivat olla myös direktiivin 96/71/EY 4 artiklassa tarkoitettuja yhteysvirastoja. Nimetessään toimivaltaisia viranomaisiaan jäsenvaltioiden on otettava asianmukaisella tavalla huomioon tarve varmistaa vaihdettujen tietojen tietosuoja ja niiden luonnollisten henkilöiden ja oikeushenkilöiden lailliset oikeudet, joihin tietojen vaihto saattaa vaikuttaa. Jäsenvaltiot ovat viime kädessä vastuussa tietosuojan ja asianomaisten henkilöiden laillisten oikeuksien turvaamisesta, ja niiden on otettava käyttöön asianmukaiset järjestelyt tätä varten.

Jäsenvaltioiden on toimitettava toimivaltaisten viranomaisten yhteystiedot komissiolle ja muille jäsenvaltioille. Komissio julkaisee luettelon toimivaltaisista viranomaisista ja yhteysvirastoista ja päivittää sen säännöllisesti.

Muiden jäsenvaltioiden ja unionin toimielinten on kunnioitettava kunkin jäsenvaltion tekemää toimivaltaisten viranomaisten valintaa.

4 artikla

Aidon lähettämisen tunnistaminen sekä

väärinkäytösten ja säännösten kiertämisen estäminen

1. Direktiivin 96/71/EY täytäntöönpanemiseksi, soveltamiseksi ja sen noudattamisen varmistamiseksi toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä kokonaisarviointi kaikista tosiseikoista, joiden katsotaan olevan tarpeellisia, mukaan lukien erityisesti tämän artiklan 2 ja 3 kohdassa luetellut tosiseikat. Kyseisten seikkojen tarkoituksena on auttaa toimivaltaisia viranomaisia niiden suorittaessa valvontaa ja tehdessä tarkastuksia sekä tapauksissa, joissa toimivaltaisilla viranomaisilla on aihetta epäillä, että työntekijää ei ehkä voida pitää direktiivin 96/71/EY mukaisena lähetettynä työntekijänä. Nämä seikat ovat suuntaa-antavia tekijöitä tehtävässä kokonaisarvioinnissa, eikä niitä sen vuoksi voida käsitellä erillisinä.

2. Sen määrittämiseksi, harjoittaako yritys aidosti merkittävää toimintaa, joka on muuta kuin puhtaasti sisäiseen hallintoon liittyvää ja/tai muuta hallinnollista toimintaa, toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä kokonaisarviointi kaikista tosiseikoista, jotka pidemmällä aikajänteellä tarkasteltuna luonnehtivat yrityksen harjoittamaa toimintaa sijoittautumisjäsenvaltiossa ja tarvittaessa vastaanottavassa jäsenvaltiossa. Tällaisia seikkoja voivat olla erityisesti seuraavat:

   a) paikka, jossa yrityksen sääntömääräinen kotipaikka ja hallinto sijaitsevat, jossa se käyttää toimistotiloja, johon se maksaa veroja ja sosiaaliturvamaksuja sekä, soveltuvin osin, jossa sillä on kansallisen lain mukaisesti elinkeinolupa tai jossa se on rekisteröitynyt kauppakamariin tai ammattialajärjestöön;

   b) paikka, jossa lähetettävät työntekijät otetaan palvelukseen ja josta heidät lähetetään;

c) laki, jota sovelletaan yrityksen työntekijöidensä ja toisaalta asiakkaidensa kanssa tekemiin sopimuksiin;

d) paikka, jossa yritys harjoittaa merkittävää liiketoimintaa ja jossa sen hallintohenkilökunta toimii;

e) täytettyjen sopimusten ja/tai toteutuneen liikevaihdon määrä sijoittautumisjäsenvaltiossa ottaen huomioon muun muassa vastaperustettujen yritysten ja pk-yritysten erityistilanne.

3. Sen arvioimiseksi, suorittaako lähetetty työntekijä työtään tilapäisesti toisessa jäsenvaltiossa kuin siinä, jossa hän tavallisesti työskentelee, olisi tarkasteltava kaikkia tosiseikkoja, jotka luonnehtivat tällaista työtä ja työntekijän tilannetta. Tällaisia seikkoja voivat olla erityisesti seuraavat:

a) työtä tehdään rajoitetun ajan toisessa jäsenvaltiossa;

b) lähettämisen alkamispäivä;

c) lähettäminen suuntautuu toiseen jäsenvaltioon kuin siihen, jossa tai josta lähetetty työntekijä tavallisesti työskentelee, asetuksen (EY) N:o 593/2008 (Rooma I) ja/tai Rooman yleissopimuksen mukaisesti;

d) lähetetty työntekijä palaa siihen jäsenvaltioon, josta hänet on lähetetty, tai hänen odotetaan jatkavan työskentelyä siellä, kun ne työt tai palvelujen tarjonta, joita varten hänet oli lähetetty, on saatu päätökseen;

e) toiminnan luonne;

f) työntekijän lähettävä työnantaja huolehtii matka-, ruokailu- ja majoituskustannuksista tai korvaa ne; jos näin on, tällöin myös tapa, jolla niistä huolehditaan tai jolla ne korvataan;

g) mahdolliset aiemmat jaksot, jolloin kyseisiä tehtäviä on suorittanut sama tai toinen (lähetetty) työntekijä.

4. Yhden tai useamman 2 ja 3 kohdassa säädetyn tosiseikan jääminen toteutumatta ei automaattisesti sulje pois tilanteen luonnehtimista lähettämiseksi. Näiden tosiseikkojen arviointi on mukautettava kuhunkin tapaukseen, ja arvioinnissa on otettava huomioon tilanteen erityispiirteet.

5. Tässä artiklassa tarkoitettuja seikkoja, joita toimivaltaiset viranomaiset käyttävät tehdessään kokonaisarviointia siitä, onko tilanteessa kyse aidosta lähettämisestä, voidaan tarkastella myös sen määrittämiseksi, onko henkilö direktiivin 96/71/EY 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti sovellettavan työntekijän käsitteen mukainen henkilö. Jäsenvaltioiden olisi otettava huomioon muun muassa työn suorittamiseen, alaisuussuhteeseen ja työntekijän palkkaukseen liittyvät tosiseikat huolimatta siitä, miten suhdetta luonnehditaan missä tahansa osapuolten välillä mahdollisesti sovituissa sopimus- tai muissa järjestelyissä.

II LUKU
TIEDONSAANTI

5 artikla

Tiedonsaannin parantaminen

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että tiedot direktiivin 96/71/EY 3 artiklassa tarkoitetuista työehdoista, joita palveluntarjoajien on sovellettava ja noudatettava, asetetaan maksutta yleisesti saataville selkeällä, avoimella, kattavalla ja etäältä helposti saatavilla olevalla tavalla ja sähköisesti, sellaisissa muodoissa ja sellaisia verkkopalveluiden esteettömyyttä koskevia standardeja käyttäen, että ne ovat esteettä vammaisten henkilöiden saatavissa, ja sen varmistamiseksi, että direktiivin 96/71/EY 4 artiklassa tarkoitetut yhteysvirastot tai muut toimivaltaiset kansalliset elimet pystyvät suorittamaan tehtävänsä tehokkaasti.

2. Tiedonsaannin parantamiseksi jäsenvaltioiden on lisäksi

   a) ilmoitettava yhdellä virallisella kansallisella verkkosivustolla sekä muilla sopivilla keinoilla selvästi, yksityiskohtaisesti ja käyttäjäystävällisellä tavalla sekä helppokäyttöisessä muodossa, mitä työehtoja ja/tai mitä niiden kansallisen ja/tai alueellisen lain osa-alueita on sovellettava niiden alueelle lähetettäviin työntekijöihin;

b) toteutettava tarvittavat toimenpiteet asettaakseen yhdellä virallisella kansallisella verkkosivustolla sekä muilla sopivilla keinoilla yleisesti saataville tiedot siitä, mitä työehtosopimuksia sovelletaan ja keihin niitä sovelletaan ja mitä työehtoja muista jäsenvaltioista olevien palveluntarjoajien on sovellettava direktiivin 96/71/EY mukaisesti, mukaan lukien mahdollisuuksien mukaan linkit käytössä oleviin verkkosivustoihin ja muihin yhteyspisteisiin, etenkin asiaan liittyviin työmarkkinaosapuoliin;

c) asetettava nämä tiedot työntekijöiden ja palveluntarjoajien saataville maksutta vastaanottavan jäsenvaltion virallisilla kielillä ja vastaanottavan jäsenvaltion valitsemilla asianmukaisimmilla kielillä, ottaen huomioon sen työmarkkinoiden vaatimukset. Nämä tiedot on mahdollisuuksien mukaan asetettava saataville tiivistetyssä esitteessä, jossa todetaan keskeiset sovellettavat työehdot ja kuvataan käytettävissä olevat kantelumenettelyt, ja näiden tietojen on oltava pyynnöstä vammaisten henkilöiden saatavissa olevassa muodossa; asetettava helposti ja maksutta saataville muuta yksityiskohtaista tietoa lähetettyihin työntekijöihin sovellettavista työtä ja sosiaalisia olosuhteita koskevista määräyksistä, työterveys ja -turvallisuus mukaan luettuina;

d) parannettava asiaankuuluvien tietojen, etenkin a alakohdassa tarkoitetulla yhdellä virallisella kansallisella verkkosivustolla tarjottavien tietojen, saatavuutta ja selkeyttä;

e) ilmoitettava yhteysvirastossa toimiva yhteyshenkilö, joka on vastuussa tietopyyntöjen käsittelystä;

f) pidettävä maakatsauksissa annettavat tiedot ajan tasalla.

3. Komissio tukee jäsenvaltioita tietojen saatavuutta koskevissa kysymyksissä.

4. Sikäli kuin direktiivin 96/71/EY 3 artiklassa tarkoitetut työehdot vahvistetaan kansallisen lain, perinteen ja käytännön mukaisesti sekä työmarkkinaosapuolten itsenäisyyttä kunnioittaen työehtosopimuksissa kyseisen direktiivin 3 artiklan 1 ja 8 kohdan mukaisesti, jäsenvaltioiden on varmistettava, että nämä työehdot asetetaan helpolla ja avoimella tavalla muista jäsenvaltioista olevien palveluntarjoajien ja lähetettyjen työntekijöiden saataville, ja niiden on pyrittävät saamaan työmarkkinaosapuolet mukaan tähän tehtävään. Asiaankuuluvien tietojen olisi katettava etenkin erilaiset vähimmäispalkat ja niiden osatekijät, maksettavan palkan laskutapa ja tarvittaessa perusteet eri palkkaluokkiin sijoittamiselle.

5. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava elimet ja viranomaiset, joiden puoleen työntekijät ja yritykset voivat kääntyä saadakseen yleisen tason tietoa heihin sovellettavasta kansallisesta laista ja käytännöstä, joka koskee heidän oikeuksiaan ja velvoitteitaan kyseisen jäsenvaltion alueella.

III LUKU
HALLINNOLLINEN YHTEISTYÖ

6 artikla

Keskinäinen avunanto – yleiset periaatteet

1. Jäsenvaltioiden on tehtävä tiivistä yhteistyötä ja annettava toisilleen ilman tarpeetonta viivytystä apua tämän direktiivin ja direktiivin 96/71/EY täytäntöönpanon, soveltamisen ja noudattamisen varmistamisen helpottamiseksi.

2. Jäsenvaltioiden yhteistyöhön on kuuluttava erityisesti vastaaminen toimivaltaisten viranomaisten esittämiin perusteltuihin tietopyyntöihin sekä sellaisten tarkistusten, tarkastusten ja tutkimusten tekeminen, jotka liittyvät direktiivin 96/71/EY 1 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuun työntekijöiden lähettämiseen, mukaan lukien tutkimukset työntekijöiden lähettämistä koskevien sovellettavien sääntöjen mahdollisesta noudattamatta jättämisestä tai väärinkäytöksistä. Tietopyynnöt kattavat myös tiedot, jotka liittyvät VI luvussa tarkoitettuun mahdolliseen hallinnollisen seuraamuksen ja/tai sakon perintään tai tällaisen seuraamuksen ja/tai sakon määräämistä koskevan päätöksen tiedoksi antamiseen.

3. Jäsenvaltioiden yhteistyöhön voi myös kuulua asiakirjojen lähettäminen ja tiedoksi antaminen.

4. Voidakseen vastata toisen jäsenvaltion toimivaltaisilta viranomaisilta saamaansa avunantopyyntöön jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden alueelle sijoittautuneet palveluntarjoajat antavat niiden toimivaltaisille viranomaisille kaikki tiedot, joita tarvitaan kyseisten palveluntarjoajien toiminnan valvomiseksi kansallisen lain mukaisesti. Jäsenvaltioiden on toteutettava aiheelliset toimenpiteet tapauksissa, joissa näitä tietoja ei anneta.

5. Siinä tapauksessa, että tietopyyntöön vastaamisessa taikka tarkistusten, tarkastusten tai tutkimusten suorittamisessa on ongelmia, kyseisen jäsenvaltion on viipymättä ilmoitettava siitä pyynnön esittäneelle jäsenvaltiolle ratkaisun löytämiseksi.

   Jos tietojenvaihdossa ilmenee jatkuvia ongelmia tai jos tietojen toimittamisesta jatkuvasti kieltäydytään, komissio, jolle asiasta on ilmoitettu tarvittaessa IMIn avulla, toteuttaa tarvittavat toimenpiteet.

6. Jäsenvaltioiden on toimitettava muiden jäsenvaltioiden tai komission pyytämät tiedot sähköisesti seuraavien määräaikojen puitteissa:

   a) kiireellisissä tapauksissa, jotka edellyttävät rekisterien tutkimista, esimerkiksi arvonlisäverorekisteröinnin tarkistamista, toiseen jäsenvaltioon sijoittautumisen tarkistamiseksi: mahdollisimman nopeasti ja enintään kaksi työpäivää pyynnön vastaanottamisesta.

      Pyynnössä on ilmoitettava selvästi kiireellisyyden syy sekä joitakin seikkoja kiireellisyyden perustelemiseksi.

b) kaikissa muissa tietopyynnöissä: enintään 25 työpäivää pyynnön vastaanottamisesta, jolleivät jäsenvaltiot keskenään sovi lyhyemmästä määräajasta.

7. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että rekisterit, joihin palveluntarjoajat on kirjattu ja jotka ovat toimivaltaisten viranomaisten nähtävissä asianomaisen jäsenvaltion alueella, ovat myös muiden jäsenvaltioiden vastaavien toimivaltaisten viranomaisten nähtävissä samoin edellytyksin tämän direktiivin ja direktiivin 96/71/EY täytäntöön panemiseksi, niiltä osin kuin jäsenvaltiot ovat maininneet nämä rekisterit IMIssä.

8. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 2 artiklan a alakohdassa tarkoitettujen elinten vaihtamia tietoja tai niille toimitettuja tietoja käytetään ainoastaan siihen tarkoitukseen, jota varten niitä on pyydetty.

9. Keskinäisen hallinnollisen yhteistyön ja avun on oltava maksutonta.

10. Tietopyyntö ei estä toimivaltaisia viranomaisia toteuttamasta sovellettavan kansallisen tai unionin oikeuden mukaisesti toimenpiteitä direktiivin 96/71/EY tai tämän direktiivin väitetyn rikkomisen tutkimiseksi ja estämiseksi.

7 artikla

Jäsenvaltioiden rooli hallinnollisessa yhteistyössä

1. Direktiivin 96/71/EY 4 ja 5 artiklassa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti työntekijän ollessa lähetettynä toiseen jäsenvaltioon vastaanottavan jäsenvaltion viranomaiset ovat vastuussa direktiivin 96/71/EY mukaisesti noudatettavien työehtojen tarkastamisesta tarvittaessa yhteistyössä sijoittautumisjäsenvaltion viranomaisten kanssa.

2. Palveluntarjoajan sijoittautumisjäsenvaltion on jatkettava toiseen jäsenvaltioon lähetettäviin työntekijöihin liittyvää seurantaa ja valvontaa ja toteutettava siltä osin tarvittavat valvontatoimenpiteet kansallisen lakinsa, käytäntönsä ja hallinnollisten menettelyjensä mukaisesti.

3. Palveluntarjoajan sijoittautumisjäsenvaltion on autettava lähettämisen kohteena olevaa jäsenvaltiota varmistamaan direktiivin 96/71/EY ja tämän direktiivin nojalla sovellettavien ehtojen noudattaminen. Tämä vastuu ei millään tavalla vähennä lähettämisen kohteena olevan jäsenvaltion mahdollisuuksia seurata, valvoa tai toteuttaa tarvittavia valvontatoimenpiteitä tämän direktiivin ja direktiivin 96/71/EY mukaisesti.

4. Jos on olemassa mahdollisiin sääntöjenvastaisuuksiin viittaavia tosiseikkoja, jäsenvaltion on omasta aloitteestaan toimitettava asianomaiselle jäsenvaltiolle kaikki asiaankuuluvat tiedot ilman tarpeetonta viivytystä.

5. Vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat myös pyytää sijoittautumisjäsenvaltion toimivaltaisilta viranomaisilta kunkin palvelun tarjoamisen tai kunkin palveluntarjoajan osalta tietoja palveluntarjoajan sijoittautumisen laillisuudesta, palveluntarjoajan toiminnan moitteettomuudesta sekä siitä, onko sovellettavia sääntöjä rikottu. Sijoittautumisjäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on annettava nämä tiedot 6 artiklan mukaisesti.

6. Tässä artiklassa säädetyistä velvoitteista ei aiheudu sijoittautumisjäsenvaltiolle velvollisuutta suorittaa tosiasiallisia tarkistuksia ja valvontatoimia sen vastaanottavan jäsenvaltion alueella, jossa palvelua tarjotaan. Tällaisia tarkistuksia ja valvontatoimia voivat toteuttaa vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset omasta aloitteestaan tai sijoittautumisjäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten pyynnöstä 10 artiklan mukaisesti ja niillä valvontavaltuuksilla, jotka johtuvat vastaanottavan jäsenvaltion kansallisesta laista, käytännöstä ja hallinnollisista menettelyistä ja jotka ovat unionin oikeuden mukaisia.

8 artikla

Liitännäistoimenpiteet

1. Jäsenvaltioiden on komission avustuksella toteutettava liitännäistoimenpiteitä, joilla kehitetään, helpotetaan ja edistetään tietojenvaihtoa niiden virkamiesten välillä, jotka vastaavat hallinnollisen yhteistyön ja keskinäisen avunannon toteuttamisesta sekä sovellettavien sääntöjen noudattamisen seurannasta ja noudattamisen varmistamisesta. Jäsenvaltiot voivat myös toteuttaa liitännäistoimenpiteitä lähetetyille työntekijöille tietoa tarjoavien järjestöjen tukemiseksi.

2. Komissio arvioi taloudellisen tuen tarpeen hallinnollisen yhteistyön edelleen kehittämiseksi ja keskinäisen luottamuksen lisäämiseksi hankkeiden kautta, mukaan luettuina asianomaisten virkamiesten vaihdon ja koulutuksen edistäminen ja parhaisiin käytäntöihin liittyvien aloitteiden, myös unionin tason työmarkkinaosapuolten aloitteiden, kehittäminen, helpottaminen ja edistäminen, esimerkiksi sellaisten tietokantojen tai yhteisten verkkosivustojen kehittäminen ja ajan tasalla pitäminen, jotka sisältävät yleistä tai alakohtaista tietoa noudatettavista työehdoista, ja lähettämisprosessiin liittyvien kattavien tietojen kerääminen ja arviointi.

Jos komissio toteaa, että tällainen tarve on olemassa, se käyttää käytettävissä olevia rahoitusvälineitä, joilla pyritään lujittamaan hallinnollista yhteistyötä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta Euroopan parlamentin ja neuvoston erioikeuksia talousarviomenettelyssä.

3. Komissio ja jäsenvaltiot voivat työmarkkinaosapuolten itsenäisyyttä kunnioittaen varmistaa riittävän tuen asiaan liittyville unionin ja kansallisen tason työmarkkinaosapuolten aloitteille, joilla pyritään tiedottamaan yrityksille ja työntekijöille tässä direktiivissä ja direktiivissä 96/71/EY vahvistetuista sovellettavista työehdoista.

IV LUKU
NOUDATTAMISEN VALVONTA

9 artikla

Hallinnolliset vaatimukset ja valvontatoimenpiteet

1. Jäsenvaltiot voivat säätää vain sellaisista hallinnollisista vaatimuksista ja valvontatoimenpiteistä, jotka ovat tarpeen sen varmistamiseksi, että tässä direktiivissä ja direktiivissä 96/71/EY säädettyjen velvoitteiden noudattamista valvotaan tehokkaasti, edellyttäen, että hallinnolliset vaatimukset ja valvontatoimenpiteet ovat perusteltuja ja oikeasuhteisia unionin oikeuden mukaisesti.

   Näitä tarkoituksia varten jäsenvaltiot voivat säätää erityisesti seuraavista toimenpiteistä:

   a) toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneelle palveluntarjoajalle asetettava velvollisuus antaa vastuussa oleville kansallisille toimivaltaisille viranomaisille viimeistään palvelujen tarjoamisen aloittamishetkellä vastaanottavan jäsenvaltion virallisella kielellä tai yhdellä sen virallisista kielistä taikka vastaanottavan jäsenvaltion hyväksymällä yhdellä tai useammalla muulla kielellä yksinkertainen ilmoitus, joka sisältää asiaankuuluvat tiedot, joita tarvitaan tosiasiallisten valvontatoimien toteuttamiseksi työpaikalla, mukaan lukien:

      i) palveluntarjoajan henkilöllisyys;

      ii) selvästi yksilöitävissä olevien lähetettyjen työntekijöiden ennakoitu lukumäärä;

      iii) jäljempänä e ja f alakohdassa tarkoitetut henkilöt;

      iv) työntekijöiden lähettämisen ennakoitu kesto sekä suunniteltu alkamis- ja päättymispäivä;

v) työpaikan osoite (osoitteet); ja

vi) lähettämisen perusteena olevien palvelujen luonne;

b) velvoite pitää saatavilla tai asettaa saataville ja/tai säilyttää paperi- tai sähköinen kopio työsopimuksesta tai vastaavasta neuvoston direktiivissä 91/533/ETY[1] tarkoitetusta asiakirjasta, mukaan luettuna tapauksen ja tarpeen mukaan kyseisen direktiivin 4 artiklassa tarkoitetut lisätiedot, palkkalaskelmista, työaikakirjanpidosta, josta käy ilmi vuorokautisen työajan alku, loppu ja kesto, ja palkanmaksun suorittamista koskevasta todistuksesta tai kopiot vastaavista asiakirjoista lähettämisen ajan vastaanottavan jäsenvaltion alueella olevassa helppopääsyisessä ja selvästi yksilöidyssä paikassa, kuten työpaikalla tai rakennustyömaalla taikka kuljetusalan liikkuvien työntekijöiden osalta asemapaikassa tai ajoneuvossa, jota käytetään palvelun tarjoamisessa;

c) velvoite toimittaa b alakohdassa tarkoitetut asiakirjat työntekijän lähetettynä olon päättymisen jälkeen vastaanottavan jäsenvaltion viranomaisten pyynnöstä kohtuullisessa ajassa;

d) velvoite toimittaa b alakohdassa tarkoitettujen asiakirjojen käännös vastaanottavan jäsenvaltion virallisella kielellä tai yhdellä sen virallisista kielistä taikka vastaanottavan jäsenvaltion hyväksymällä yhdellä tai useammalla muulla kielellä;

[1] Neuvoston direktiivi 91/533/ETY, annettu 14 päivänä lokakuuta 1991, työnantajan velvollisuudesta ilmoittaa työntekijöille työsopimuksessa tai työsuhteessa sovellettavista ehdoista (EYVL L 288, 18.10.1991, s. 32).

e) velvoite nimetä henkilö pitämään yhteyttä toimivaltaisiin viranomaisiin siinä vastaanottavassa jäsenvaltiossa, jossa palvelut tarjotaan, ja lähettämään ja vastaanottamaan asiakirjoja ja/tai ilmoituksia tarvittaessa;

f) velvoite nimetä tarvittaessa yhteyshenkilö toimimaan edustajana, jonka kautta asianomaiset työmarkkinaosapuolet voivat pyrkiä saamaan palveluntarjoajan osallistumaan työehtosopimusneuvotteluihin vastaanottavassa jäsenvaltiossa kansallisen lain ja/tai käytännön mukaisesti sinä aikana, kun palveluja tarjotaan. Tämä henkilö voi olla eri henkilö kuin e alakohdassa tarkoitettu, eikä hänen tarvitse olla läsnä vastaanottavassa jäsenvaltiossa, mutta hänen on oltava käytettävissä kohtuullisen ja perustellun pyynnön johdosta.

2. Jäsenvaltiot voivat säätää muista hallinnollisista vaatimuksista ja valvontatoimenpiteistä, jos esiintyy tilanteita, joista ilmenee, tai jos kehitys etenee siihen suuntaan, että olemassa olevat hallinnolliset vaatimukset ja valvontatoimenpiteet eivät ole riittäviä tai tehokkaita direktiivissä 96/71/EY ja tässä direktiivissä säädettyjen velvoitteiden noudattamisen tehokkaan valvonnan varmistamiseksi, edellyttäen, että nämä muut vaatimukset ja toimenpiteet ovat perusteltuja ja oikeasuhteisia.

3. Mikään tässä artiklassa ei vaikuta niihin muihin velvoitteisiin, jotka johtuvat työntekijöiden suojelua tai työsuhteita koskevasta unionin lainsäädännöstä, muun muassa neuvoston direktiivistä 89/391/ETY[1] ja asetuksesta (EY) N:o 883/2004, ja/tai kansallisesta laista, edellyttäen, että niitä sovelletaan yhtäläisesti asianomaiseen jäsenvaltioon sijoittautuneisiin yrityksiin ja että ne ovat perusteltuja ja oikeasuhteisia.

[1] Neuvoston direktiivi 89/391/ETY, annettu 12 päivänä kesäkuuta 1989, toimenpiteistä työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden parantamisen edistämiseksi työssä (EYVL L 183, 29.6.1989, s. 1).

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän artiklan nojalla toteutetut työntekijöiden lähettämiseen liittyvät menettelyt ja muodollisuudet ovat yritysten kannalta käyttäjäystävällisiä ja että yritykset voivat suorittaa ne mahdollisuuksien mukaan etäältä ja sähköisesti.

5. Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle tiedoksi kaikki 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut toimenpiteet, joita ne soveltavat tai jotka ne ovat panneet täytäntöön, ja ilmoitettava niistä palveluntarjoajille. Komissio saattaa mainitut toimenpiteet muiden jäsenvaltioiden tietoon. Palveluntarjoajille annettavat tiedot on asetettava yleisesti saataville jäsenvaltion määrittämillä asianmukaisimmilla kielillä yhdellä kansallisella verkkosivustolla.

Komissio seuraa tiiviisti 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden soveltamista ja arvioi niiden yhteensopivuutta unionin oikeuden kanssa sekä toteuttaa tarvittavat toimenpiteet sille Euroopan unionin toiminnasta tehdyssä sopimuksessa annetun toimivallan mukaisesti niissä tapauksissa, joissa se on tarpeen.

Komissio antaa neuvostolle säännöllisesti kertomuksen jäsenvaltioiden tiedoksi antamista toimenpiteistä sekä tilannekatsauksen komission laatimasta tilanteen analyysista ja/tai arvioinnista niissä tapauksissa, joissa se on tarpeen.

10 artikla

Tarkastukset

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansallisen lain ja käytännön mukaisesti säädetyt tai määrätyt asianmukaiset ja tehokkaat tarkistukset ja seurantamenettelyt otetaan käyttöön ja että kansallisessa laissa nimetyt viranomaiset toteuttavat niiden alueella tehokkaita ja riittäviä tarkastuksia, joilla valvotaan ja seurataan direktiivissä 96/71/EY vahvistettujen säännösten ja sääntöjen noudattamista, ottaen huomioon tämän direktiivin asianomaiset säännökset, ja näin varmistavat niiden asianmukaisen soveltamisen ja täytäntöönpanon. Tarkastusten perustana on käytettävä ensisijaisesti toimivaltaisten viranomaisten tekemää riskinarviointia, mutta tämä ei kuitenkaan poista mahdollisuutta suorittaa satunnaistarkistuksia. Riskinarvioinnissa voidaan yksilöidä ne toimialat, joille palvelujen tarjoamista varten lähetetyt työntekijät ovat niiden alueella keskittyneet. Riskinarviointia tehtäessä voidaan ottaa huomioon erityisesti suurten infrastruktuurihankkeiden toteuttaminen, pitkien alihankintaketjujen olemassaolo, maantieteellinen läheisyys, toimialakohtaiset erityisongelmat ja -tarpeet, mahdolliset aiemmat sääntöjenvastaisuudet sekä tiettyjen työntekijäryhmien erityisen haavoittuva asema.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän artiklan nojalla toteutettavat tarkastukset ja valvontatoimet eivät ole syrjiviä ja/tai suhteettomia ja että niissä otetaan huomioon tämän direktiivin asianomaiset säännökset.

3. Jos tarkastusten aikana ja 4 artikla huomioon ottaen tarvitaan tietoja, vastaanottavan jäsenvaltion ja sijoittautumisjäsenvaltion on toimittava hallinnollista yhteistyötä koskevien sääntöjen mukaisesti. Toimivaltaisten viranomaisten on erityisesti tehtävä yhteistyötä 6 ja 7 artiklassa vahvistettujen sääntöjen ja periaatteiden mukaisesti.

4. Sellaisissa jäsenvaltioissa, joissa direktiivin 96/71/EY 3 artiklassa tarkoitetut lähetettyihin työntekijöihin sovellettavat työehdot ja etenkin vähimmäispalkat ja työaika on kansallisen lain ja/tai käytännön mukaisesti jätetty johdon ja työntekijöiden sovittavaksi, ne voivat asianmukaisella tasolla ja jäsenvaltioiden vahvistamia ehtoja noudattaen seurata myös lähetettyjä työntekijöitä koskevien asiaankuuluvien työehtojen soveltamista, kunhan taataan riittävä, direktiivistä 96/71/EY ja tästä direktiivistä johtuvaa tasoa vastaava suojelu.

5. Sellaiset jäsenvaltiot, joissa työsuojeluviranomaisilla ei ole lähetettyihin työntekijöihin sovellettavien työolojen ja/tai työehtojen valvontaan ja seurantaan liittyvää toimivaltaa, voivat perustaa, muuttaa tai pitää voimassa kansallisen lain ja/tai käytännön mukaisesti järjestelyjä ja menettelyjä, joilla taataan kyseisten työehtojen noudattaminen, kunhan järjestelyt tarjoavat asianomaisille henkilöille riittävän, direktiivistä 96/71/EY ja tästä direktiivistä johtuvaa tasoa vastaavan suojelun.

V LUKU
TÄYTÄNTÖÖNPANON VALVONTA

11 artikla

Oikeuksien puolustaminen – kantelujen helpottaminen – taannehtivat maksut

1. Direktiivin 96/71/EY, erityisesti sen 6 artiklan, ja tämän direktiivin mukaisten velvoitteiden noudattamisen varmistamista varten jäsenvaltioiden on varmistettava, että myös sen jäsenvaltion alueella, johon työntekijät on tai oli lähetetty, on tehokkaita menettelyjä, joiden kautta lähetetyt työntekijät voivat suoraan tehdä kantelun työnantajaansa vastaan, samoin kuin oikeus käynnistää oikeudellisia tai hallinnollisia menettelyjä, kun tällaiset työntekijät katsovat, että heille on aiheutunut haittaa tai vahinkoa sovellettavien sääntöjen soveltamatta jättämisen vuoksi, myös sen jälkeen, kun työsuhde, jossa sääntöjen soveltamatta jättämisen väitetään tapahtuneen, on päättynyt.

2. Edellä oleva 1 kohta ei rajoita jäsenvaltioiden tuomioistuinten toimivaltaa sellaisena kuin se on vahvistettu etenkin asiaan liittyvissä unionin säädöksissä ja/tai kansainvälisissä sopimuksissa.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ammattiliitot ja muut kolmannet osapuolet, kuten yhdistykset, järjestöt ja muut oikeushenkilöt, joilla kansallisessa laissa vahvistettujen perusteiden mukaisesti on oikeutettu intressi varmistaa, että tätä direktiiviä ja direktiiviä 96/71/EY noudatetaan, voivat aloittaa lähetetyn työntekijän tai hänen työnantajansa puolesta tai tätä tukeakseen tämän suostumuksella oikeudellisen tai hallinnollisen menettelyn tämän direktiivin ja direktiivin 96/71/EY täytäntöön panemiseksi ja/tai tämän direktiivin ja direktiivin 96/71/EY mukaisten velvoitteiden noudattamiseksi.

4. Edellä olevien 1 ja 3 kohdan soveltaminen ei vaikuta seuraaviin:

a) vastaaviin toimiin sovellettavista vanhentumisajoista tai määräajoista annetut kansalliset säännöt, edellyttäen että näiden aikojen ei voida katsoa olevan omiaan tekemään kyseisten oikeuksien käyttämisen käytännössä mahdottomaksi tai suhteettoman vaikeaksi;

b) tarvittaessa kansallisen lain ja/tai käytännön mukaiset työmarkkinaosapuolten, työntekijöiden ja työnantajien edustajien muut toimivaltuudet ja kollektiiviset oikeudet;

c) tuomioistuimissa edustamista ja puolustamista koskevat kansalliset menettelysäännöt.

5. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja oikeudellisia tai hallinnollisia menettelyjä käynnistäviä lähetettyjä työntekijöitä on suojeltava heidän työnantajansa mahdollisesti harjoittamalta epäedulliselta kohtelulta.

6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että lähetetyn työntekijän työnantaja on vastuussa asiaankuuluvista oikeuksista, jotka ovat seurausta työnantajan ja lähetetyn työntekijän välisestä sopimussuhteesta.

Jäsenvaltioiden on erityisesti varmistettava, että käytössä on tarvittavat menettelyt sen varmistamiseksi, että lähetetyille työntekijöille voidaan

a) maksaa nettopalkkasaatavat, jotka direktiivin 96/71/EY 3 artiklan piiriin kuuluvien sovellettavien työehtojen mukaisesti olisi pitänyt maksaa;

b) maksaa taannehtivasti tai palauttaa heidän palkoistaan aiheettomasti pidätetyt verot tai sosiaaliturvamaksut;

c) palauttaa nettopalkkaan tai majoituksen laatuun nähden kohtuuttomat kustannukset, jotka on pidätetty tai vähennetty palkasta työnantajan järjestämän majoituksen vuoksi;

d) soveltuvissa tapauksissa maksaa heidän palkoistaan aiheettomasti pidätetyt työmarkkinaosapuolten yhteisiin rahastoihin tai instituutioihin maksettavat työnantajamaksut.

Tätä kohtaa on sovellettava myös silloin, kun lähetetyt työntekijät ovat palanneet siitä jäsenvaltiosta, johon heidät lähetettiin.

12 artikla

Vastuu alihankinnassa

1. Väärinkäytöksiin ja petoksiin puuttumiseksi jäsenvaltiot voivat asiaankuuluvia työmarkkinaosapuolia kuultuaan toteuttaa kansallisen lain ja/tai käytännön mukaisesti lisätoimenpiteitä syrjimättömällä ja oikeasuhteisella tavalla varmistaakseen, että alihankintaketjuissa lähetetty työntekijä voi pitää toimeksiantajaa, jonka välitön alihankkija direktiivin 96/71/EY 1 artiklan 3 kohdan piiriin kuuluva työnantaja (palveluntarjoaja) on, velvollisena maksamaan työnantajan ohella tai tämän sijasta vähimmäispalkkaa vastaavat nettopalkkasaatavat ja/tai maksamatta olevat maksut työmarkkinaosapuolten yhteisiin rahastoihin tai instituutioihin, mikäli nämä kuuluvat direktiivin 96/71/EY 3 artiklan piiriin.

2. Direktiivin 96/71/EY liitteessä mainittujen toimintojen osalta jäsenvaltioiden on säädettävä toimenpiteistä, joilla varmistetaan, että alihankintaketjuissa lähetetyt työntekijät voivat pitää toimeksiantajaa, jonka välitön alihankkija työnantaja on, velvollisena vastaamaan työnantajan ohella tai tämän sijasta tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista lähetettyjen työntekijöiden oikeuksista.

3. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettu vastuu koskee vain työntekijän oikeuksia, jotka johtuvat toimeksiantajan ja sen alihankkijan sopimussuhteesta.

4. Jäsenvaltiot voivat unionin oikeutta noudattaen myös vahvistaa kansallisessa laissaan syrjimättömältä ja oikeasuhteiselta pohjalta tiukempia vastuusääntöjä, jotka koskevat alihankintaan liittyvän vastuun alaa ja laajuutta. Jäsenvaltiot voivat unionin oikeutta noudattaen säätää tällaisesta vastuusta myös muilla kuin direktiivin 96/71/EY liitteessä tarkoitetuilla aloilla.

5. Jäsenvaltiot voivat 1, 2 ja 4 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa säätää, että toimeksiantajaa, joka on noudattanut asianmukaista huolellisuutta, sellaisena kuin se on määritelty kansallisessa laissa, ei voida pitää vastuuvelvollisena.

6. Edellä 2 kohdassa tarkoitettujen vastuusääntöjen asemesta jäsenvaltiot voivat toteuttaa unionin ja kansallisen lain ja/tai käytännön mukaisia muita asianmukaisia täytäntöönpanotoimenpiteitä, jotka välittömässä alihankintasuhteessa mahdollistavat toimeksiantajaan kohdistuvat tehokkaat ja oikeasuhteiset seuraamukset väärinkäytöksiin ja petoksiin puuttumiseksi tilanteissa, joissa työntekijöillä on vaikeuksia pitää kiinni oikeuksistaan.

7. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tämän artiklan nojalla toteutetuista toimenpiteistä ja asetettava tiedot yleisesti saataville asianmukaisimmilla kielillä jäsenvaltion valinnan mukaisesti.

   Edellä olevan 2 kohdan tapauksessa komissiolle ilmoitettavissa tiedoissa on esitettävä, miten vastuu määräytyy alihankintaketjuissa.

Edellä olevan 6 kohdan tapauksessa komissiolle ilmoitettavissa tiedoissa on selvitettävä vaihtoehtoisten kansallisten toimenpiteiden tehokkuus 2 kohdassa tarkoitettuihin vastuusääntöihin verrattuna.

Komissio asettaa nämä tiedot muiden jäsenvaltioiden saataville.

8. Komissio valvoo tiiviisti tämän artiklan soveltamista.

VI LUKU
TALOUDELLISTEN HALLINNOLLISTEN SEURAAMUSTEN JA/TAI SAKKOJEN RAJAT YLITTÄVÄ TÄYTÄNTÖÖNPANO

13 artikla

Soveltamisala

1. Sellaisten taloudellisten hallinnollisten seuraamusten ja/tai sakkojen rajat ylittävään täytäntöönpanoon, joita työntekijöiden lähettämistä toiseen jäsenvaltioon koskevien sovellettavien sääntöjen noudattamatta jättämisestä määrätään jäsenvaltioon sijoittautuneelle palveluntarjoajalle, on sovellettava keskinäisen avunannon ja vastavuoroisen tunnustamisen periaatetta ja tässä luvussa säädettyjä toimenpiteitä ja menettelyjä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta unionin muun lainsäädännön tarjoamien tai mahdollisesti tarjoamien keinojen käyttämistä.

2. Tätä lukua sovelletaan toimivaltaisten viranomaisten määräämiin tai hallinnollisten tai lainkäyttöelinten vahvistamiin tai soveltuvissa tapauksissa työtuomioistuinten ratkaisuista johtuviin taloudellisiin hallinnollisiin seuraamuksiin ja/tai sakkoihin, maksuihin ja lisämaksuihin, jotka liittyvät direktiivin 96/71/EY tai tämän direktiivin noudattamatta jättämiseen.

Tätä lukua ei sovelleta niiden seuraamusten täytäntöönpanoon, jotka kuuluvat neuvoston puitepäätöksen 2005/214/YOS[1], neuvoston asetuksen (EY) N:o 44/2001[2] tai neuvoston päätöksen 2006/325/EY[3] soveltamisalaan.

14 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten nimeäminen

Kunkin jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle IMIn välityksellä, mikä viranomainen tai mitkä viranomaiset ovat sen kansallisen lain mukaisesti toimivaltaisia tämän luvun soveltamiseksi. Jos jäsenvaltioiden sisäisten järjestelmien rakenne sitä edellyttää, ne voivat nimetä yhden tai useamman keskusviranomaisen vastaamaan pyyntöjen hallinnollisesta lähettämisestä ja vastaanottamisesta ja muiden asiaankuuluvien viranomaisten avustamisesta.

---

1 Neuvoston puitepäätös 2005/214/YOS, tehty 24 päivänä helmikuuta 2005, vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen soveltamisesta taloudellisiin seuraamuksiin (EUVL L 76, 22.3.2005, s. 16).

2 Neuvoston asetus (EY) N:o 44/2001, annettu 22 päivänä joulukuuta 2000, tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla (EYVL L 12, 16.1.2001, s. 1).

3 Neuvoston päätös 2006/325/EY, tehty 27 päivänä huhtikuuta 2006, Euroopan yhteisön ja Tanskan kuningaskunnan välisen tuomioistuimen toimivaltaa sekä tuomioiden tunnustamista ja täytäntöönpanoa siviili- ja kauppaoikeuden alalla koskevan sopimuksen tekemisestä (EUVL L 120, 5.5.2006, s. 22).

15 artikla

Yleiset periaatteet – keskinäinen avunanto ja vastavuoroinen tunnustaminen

1. Jollei 16 ja 17 artiklasta muuta johdu, pyynnön vastaanottavan viranomaisen on pyynnön esittävän viranomaisen pyynnöstä

   a) perittävä hallinnollinen seuraamus ja/tai sakko, jonka toimivaltainen viranomainen on määrännyt tai jonka hallinnollinen elin tai lainkäyttöelin tai, tilanteen mukaan, työtuomioistuin on vahvistanut pyynnön esittäneen jäsenvaltion lakien ja menettelyjen mukaisesti ja joka ei ole muutoksenhaun kohteena, tai

   b) annettava tiedoksi tällaisen seuraamuksen tai sakon määräämistä koskeva päätös.

   Pyynnön vastaanottavan viranomaisen on lisäksi annettava tiedoksi muu tällaisen seuraamuksen ja/tai sakon perintään liittyvä asiakirja, mukaan lukien tuomio tai lopullinen päätös, myös oikeaksi todistettuna jäljennöksenä, joka on täytäntöönpanon peruste ja jonka perusteella perintäpyyntö voidaan toimeenpanna.

2. Pyynnön esittävän viranomaisen on varmistettava, että hallinnollisen seuraamuksen ja/tai sakon perintää tai sellaisen seuraamuksen ja/tai sakon määräämisestä tehdyn päätöksen tiedoksi antamista koskeva pyyntö tehdään kyseisessä jäsenvaltiossa voimassa olevien lakien, asetusten ja hallinnollisten käytäntöjen mukaisesti.

   Tällainen pyyntö esitetään vain, kun pyynnön esittävä viranomainen ei pysty toteuttamaan perintää tai tiedoksi antamista lakiensa, asetustensa ja hallinnollisten käytäntöjensä mukaisesti.

Pyynnön esittävä viranomainen ei saa esittää hallinnollisen seuraamuksen ja/tai sakon perintää eikä tällaisen seuraamuksen ja/tai sakon määräämisestä tehdyn päätöksen antamista tiedoksi koskevaa pyyntöä, jos ja niin kauan kuin seuraamus ja/tai sakko ja siihen liittyvä vaatimus ja/tai täytäntöönpanon pyynnön esittäneessä jäsenvaltiossa mahdollistava asiakirja on riitautettu tai siihen on haettu muutosta siinä jäsenvaltiossa.

3. Toimivaltaisen viranomaisen, jota pyydetään perimään hallinnollinen seuraamus ja/tai sakko tai antamaan tiedoksi tällaisen seuraamuksen ja/tai sakon määräämistä koskeva päätös, joka on välitetty tämän luvun ja 21 artiklan mukaisesti, on tunnustettava se ilman muita muodollisuuksia ja toteutettava viipymättä kaikki sen toimeenpanon edellyttämät toimenpiteet, jollei kyseinen pyynnön vastaanottava viranomainen päätä vedota johonkin 17 artiklassa säädettyyn epäämisperusteeseen.

4. Hallinnollisen seuraamuksen ja/tai sakon perintää taikka tällaisen seuraamuksen ja/tai sakon määräämistä koskevan päätöksen tiedoksi antamista varten pyynnön vastaanottavan viranomaisen on toimittava niiden pyynnön vastaanottavassa jäsenvaltiossa voimassa olevien kansallisten lakien, asetusten ja hallinnollisten käytäntöjen mukaisesti, joita sovelletaan samoihin tai, jos samoja ei ole, samanlaisiin rikkomuksiin tai päätöksiin.

Pyynnön vastaanottavan viranomaisen suorittamalla hallinnollisen seuraamuksen ja/tai sakon määräämistä koskevan päätöksentiedoksi antamisella ja perintäpyynnöllä on pyynnön vastaanottavassa jäsenvaltiossa voimassa olevien kansallisten lakien, asetusten ja hallinnollisten käytäntöjen mukaisesti sama vaikutus kuin jos pyynnön esittänyt jäsenvaltio olisi sen itse tehnyt.

16 artikla

Perintä- tai tiedoksiantopyyntö

1. Esittävän viranomaisen pyyntö, joka koskee hallinnollisen seuraamuksen ja/tai sakon perintää taikka tällaisen seuraamuksen ja/tai sakon määräämisestä tehdyn päätöksen antamista tiedoksi, toimeenpannaan ilman tarpeetonta viivytystä yhdenmukaista asiakirjaa käyttäen, ja siinä on oltava vähintään seuraavat tiedot:

   a) vastaanottajan nimi ja tiedossa oleva osoite sekä muut tiedot, jotka ovat merkityksellisiä vastaanottajan tunnistamisen kannalta;

   b) yhteenveto rikkomuksen tosiseikoista ja olosuhteista, rikkomuksen luonne ja asiaa koskevat sovellettavat säännökset;

   c) asiakirja, joka mahdollistaa täytäntöönpanon pyynnön esittäneessä jäsenvaltiossa, ja kaikki muut asiaan liittyvät merkitykselliset tiedot tai asiakirjat, myös oikeudelliset, jotka koskevat vaatimusta, hallinnollista seuraamusta ja/tai sakkoa;

   d) hallinnollisen seuraamuksen ja/tai sakon määräämisestä vastaavan toimivaltaisen viranomaisen nimi, osoite ja muut yhteystiedot sekä siinä tapauksessa, ettei taho ole sama, vastaavat tiedot siitä toimivaltaisesta elimestä, jolta voidaan saada lisätietoja hallinnollisesta seuraamuksesta ja/tai sakosta taikka mahdollisuuksista riitauttaa maksuvelvoite tai sitä koskeva päätös.

2. Edellä 1 kohdassa säädetyn lisäksi pyynnössä on esitettävä

a) jos kyse on päätöksen antamisesta tiedoksi, tiedoksi antamisen tarkoitus ja sille asetettu määräaika;

b) jos kyse on perintäpyynnöstä, päivämäärä, jolloin tuomiosta tai päätöksestä on tullut täytäntöönpanokelpoinen tai lopullinen, kuvaus hallinnollisen seuraamuksen ja/tai sakon luonteesta ja määrästä, täytäntöönpanomenettelyn kannalta merkitykselliset päivämäärät, mukaan lukien se, onko tuomio tai päätös annettu tiedoksi vastaajalle tai vastaajille ja jos on, niin miten, ja/tai onko tuomio tai päätös annettu poisjäänyttä vastaajaa vastaan, pyynnön esittävän viranomaisen vahvistus siitä, että seuraamus ja/tai sakko ei ole muutoksenhaun kohteena, sekä esitetty vaatimus, jota pyyntö koskee, ja sen eri osatekijät.

3. Pyynnön vastaanottavan viranomaisen on ryhdyttävä kaikkiin tarvittaviin toimiin antaakseen palveluntarjoajalle tiedoksi perintäpyynnön taikka hallinnollisen seuraamuksen ja/tai sakon määräämistä koskevan päätöksen sekä tarvittaessa asiaankuuluvat asiakirjat kansallisen lakinsa ja/tai käytäntönsä mukaisesti mahdollisimman pian ja viimeistään kuukauden kuluttua pyynnön vastaanottamisesta.

Pyynnön vastaanottavan viranomaisen on ilmoitettava mahdollisimman pian pyynnön esittävälle viranomaiselle

a) perintä- ja tiedoksiantopyynnön osalta toteutetut toimet ja erityisesti päivämäärä, jolloin asia on annettu tiedoksi vastaanottajalle;

b) perusteet kieltäytymiselle, mikäli se 17 artiklan mukaisesti kieltäytyy toimeenpanemasta hallinnollisen seuraamuksen ja/tai sakon perintää koskevaa pyyntöä tai antamasta tiedoksi hallinnollisen seuraamuksen ja/tai sakon määräämistä koskevaa päätöstä.

17 artikla

Epäämisperusteet

Pyynnön vastaanottavat viranomaiset eivät ole velvollisia toimeenpanemaan perintä- tai tiedoksiantopyyntöä, jos pyynnössä ei ole 16 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja tietoja tai jos se on puutteellinen tai selvästikään ei vastaa pääasiaa koskevaa päätöstä.

Lisäksi pyynnön vastaanottavat viranomaiset voivat kieltäytyä toimeenpanemasta perintäpyyntöä seuraavissa olosuhteissa:

a) pyynnön vastaanottavan viranomaisen tekemän selvityksen perusteella on ilmeistä, että hallinnollisen seuraamuksen ja/tai sakon perinnän arvioidut kustannukset tai sen edellyttämät voimavarat ovat suhteettomat perittävään määrään nähden tai ne aiheuttaisivat huomattavia vaikeuksia;

b) taloudellisen seuraamuksen ja/tai sakon määrä on alle 350 euroa tai sitä vastaava määrä;

c) vastaajien perusoikeuksia ja -vapauksia sekä heihin sovellettavia oikeusperiaatteita, sellaisina kuin ne on vahvistettu pyynnön vastaanottavan jäsenvaltion perustuslaissa, ei kunnioiteta.

18 artikla

Menettelyn keskeyttäminen

1. Jos asianomainen palveluntarjoaja tai asiaan osallinen perintä- tai tiedoksiantomenettelyn kestäessä riitauttaa hallinnollisen seuraamuksen ja/tai sakon ja/tai sen perusteena olevan vaatimuksen tai hakee siihen muutosta, seuraamusta ja/tai sakkoa koskeva rajat ylittävä täytäntöönpanomenettely on keskeytettävä, kunnes pyynnön esittäneen jäsenvaltion asianomainen toimivaltainen elin tai viranomainen antaa asiassa päätöksen.

   Riitauttaminen tai muutoksenhaku on osoitettava pyynnön esittäneen jäsenvaltion asianomaiselle toimivaltaiselle elimelle tai viranomaiselle.

   Pyynnön esittävän viranomaisen on ilmoitettava riitauttamisesta viipymättä pyynnön vastaanottaneelle viranomaiselle.

2. Pyynnön vastaanottaneessa jäsenvaltiossa toteutettuja täytäntöönpanotoimenpiteitä tai pyynnön vastaanottaneen viranomaisen tekemän tiedoksi antamisen pätevyyttä koskevat riidat on käsiteltävä kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisessa elimessä tai oikeusviranomaisessa kyseisen jäsenvaltion lakien ja asetusten mukaisesti.

19 artikla

Kustannukset

1. Tässä luvussa tarkoitettujen seuraamusten ja/tai sakkojen osalta perityt määrät kertyvät pyynnön vastaanottavalle viranomaiselle.

   Vastaanottava viranomainen perii kyseessä olevat määrät oman jäsenvaltionsa valuutassa samankaltaisiin vaatimuksiin kyseisessä jäsenvaltiossa sovellettavien lakien, asetusten ja hallinnollisten menettelyjen tai käytäntöjen mukaisesti.

   Pyynnön vastaanottavan viranomaisen on kansallisen lakinsa ja käytäntönsä mukaisesti tarvittaessa muunnettava seuraamus ja/tai sakko pyynnön vastaanottavan valtion valuuttaan seuraamuksen ja/tai sakon määräämishetkellä voimassa ollutta vaihtokurssia käyttäen.

2. Jäsenvaltiot eivät saa vaatia toisiltaan sellaisten kustannusten korvaamista, jotka aiheutuvat niiden tämän direktiivin nojalla toisilleen antamasta keskinäisestä avunannosta tai johtuvat tämän direktiivin soveltamisesta.

VII LUKU
LOPPUSÄÄNNÖKSET

20 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on vahvistettava seuraamuksia koskevat säännöt, joita sovelletaan, jos tämän direktiivin nojalla annettuja kansallisia säännöksiä rikotaan, ja toteutettava kaikki niiden täytäntöönpanemisen ja noudattamisen varmistamiseksi tarvittavat toimenpiteet. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava näistä säännöksistä komissiolle viimeistään … päivänä …kuuta …[+]. Niiden on ilmoitettava niihin tehdyistä muutoksista viipymättä.

21 artikla

Sisämarkkinoiden tietojenvaihtojärjestelmä

1. Edellä 6 ja 7 artiklassa, 10 artiklan 3 kohdassa sekä 14, 15, 16, 17 ja 18 artiklassa edellytetty jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten hallinnollinen yhteistyö ja keskinäinen avunanto on toteutettava asetuksella (EU) N:o 1024/2012 perustetun sisämarkkinoiden tietojenvaihtojärjestelmän (IMI) kautta.

[+] Virallinen lehti: lisätään päivämäärä, joka on kaksi vuotta tämän direktiivin voimaantulosta.

2. Jäsenvaltiot voivat soveltaa toimivaltaisten viranomaisten välistä hallinnollista yhteistyötä ja keskinäistä avunantoa koskevia kahdenvälisiä sopimuksia tai järjestelyjä, jotka liittyvät direktiivin 96/71/EY 3 artiklassa tarkoitettujen, lähetettyihin työntekijöihin sovellettavien työehtojen soveltamiseen ja valvomiseen, kunhan nämä sopimukset tai järjestelyt eivät vaikuta kielteisesti asianomaisten työntekijöiden ja yritysten oikeuksiin ja velvollisuuksiin.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle soveltamistaan kahdenvälisistä sopimuksista ja/tai järjestelyistä ja asetettava näiden kahdenvälisten sopimusten teksti yleisesti saataville.

3. Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on 2 kohdassa tarkoitettujen kahdenvälisten sopimusten tai järjestelyjen puitteissa käytettävä IMIä mahdollisimman paljon. Jos jonkin asianomaisen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen on käyttänyt IMIä, sitä on mahdollisuuksien mukaan käytettävä kaikissa jatkotoimissa.

22 artikla

Asetuksen (EU) N:o 1024/2012 muuttaminen

Lisätään asetuksen (EU) N:o 1024/2012 liitteeseen kohdat seuraavasti:

"6. Palvelujen tarjoamisen yhteydessä tapahtuvasta työntekijöiden lähettämisestä työhön toiseen jäsenvaltioon 16 päivänä joulukuuta 1996 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 96/71/EY*: 4 artikla.

7. Palvelujen tarjoamisen yhteydessä tapahtuvasta työntekijöiden lähettämisestä työhön toiseen jäsenvaltioon annetun direktiivin 96/71/EY täytäntöönpanosta sekä hallinnollisesta yhteistyöstä sisämarkkinoiden tietojenvaihtojärjestelmässä annetun asetuksen (EU) N:o 1024/2012 (IMI-asetus) muuttamisesta annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi .../.../EU**[+]: 6 ja 7 artikla, 10 artiklan 3 kohta, 14, 15, 16, 17 ja 18 artikla.

_____

* EYVL L 18, 21.1.1997, s. 1.

** EUVL L..., ...2014, s. ... "

[+] Virallinen lehti: Lisätään tämän direktiivin numero, päivämäärä ja alaviite.

23 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään ... päivänä ...kuuta …[+]. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

   Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

24 artikla

Uudelleentarkastelu

1. Komissio tarkastelee uudelleen tämän direktiivin soveltamista ja täytäntöönpanoa.

   Komissio antaa viimeistään …päivänä …kuuta …[++] Euroopan parlamentille, neuvostolle ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle sen soveltamista ja täytäntöönpanoa koskevan kertomuksen ja ehdottaa tarvittaessa tarpeellisia muutoksia ja mukautuksia.

[+] Virallinen lehti: lisätään päivämäärä, joka on kaksi vuotta tämän direktiivin voimaantulosta.

[++] Virallinen lehti: lisätään päivämäärä, joka on viisi vuotta tämän direktiivin voimaantulosta.

2. Uudelleentarkastelun yhteydessä komissio jäsenvaltioita ja tarvittaessa unionin tason työmarkkinajärjestöjä kuultuaan arvioi erityisesti

a) aidon lähettämisen tunnistamista koskevien tosiseikkojen tarpeellisuutta ja asianmukaisuutta, mukaan lukien mahdollisuuksia muuttaa olemassa olevia ja määritellä mahdollisia uusia seikkoja, jotka on otettava huomioon arvioitaessa, onko yrityksellä aitoa toimintaa ja suorittaako lähetetty työntekijä työtään tilapäisesti, siten kuin 4 artiklassa tarkoitetaan;

b) lähettämisprosessiin liittyvien käytettävissä olevien tietojen riittävyyttä;

c) kansallisten valvontatoimenpiteiden soveltamisen asianmukaisuutta ja riittävyyttä ottaen huomioon kokemukset hallinnollisen yhteistyön ja tietojenvaihdon järjestelmästä ja sen toimivuus, yhtenäisempien, vakiomuotoisten asiakirjojen kehittäminen, yhteisten periaatteiden tai standardien vahvistaminen työntekijöiden lähettämiseen liittyviä tarkastuksia varten sekä teknologian kehittyminen, siten kuin 9 artiklassa tarkoitetaan;

d) vastuuta ja/tai noudattamisen varmistamista koskevia toimenpiteitä, jotka on otettu käyttöön sen varmistamiseksi, että sovellettavia sääntöjä noudatetaan ja työntekijöiden oikeuksia suojellaan tehokkaasti alihankintaketjuissa, siten kuin 12 artiklassa tarkoitetaan;

e) taloudellisten hallinnollisten seuraamusten ja sakkojen rajat ylittävää täytäntöönpanoa koskevien säännösten soveltamista ottaen erityisesti huomioon kokemukset järjestelmästä ja sen toimivuus, siten kuin VI luvussa säädetään;

f) kahdenvälisten sopimusten ja järjestelyjen käyttöä suhteessa IMIin ottaen tarvittaessa huomioon asetuksen (EU) N:o 1024/2012 25 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu kertomus;

g) mahdollisuuksia mukauttaa jäsenvaltioiden tai komission pyytämien tietojen toimittamiselle 6 artiklan 6 kohdassa vahvistettuja määräaikoja tarkoituksena lyhentää näitä määräaikoja ottaen huomioon, miten IMIn toiminta ja käyttö on edistynyt.

25 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

6 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty

Euroopan parlamentin puolesta	*Neuvoston puolesta*
Puhemies	*Puheenjohtaja*